

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2011

1180/2011

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2011

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (261/2008) 20—22, 24, 33, 34, 39—42, 44—52 ja 57 §,
sellaisina kuin niistä ovat 20—22 ja 24 § laissa 640/2009,
muutetaan 1 §, 2 §:n 1 momentin 4 ja 12 kohta, 3 §:n 1 ja 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 5 ja 8 §, 9 §:n 1 ja 2 momentti, 3 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale sekä 5 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12—19 ja 23 §, 25 §:n 2 ja 3 momentti, 35 §:n 1 ja 4 momentti, 36, 37 ja 43 §, 53 §:n 1 momentti sekä 54, 55, 59 ja 60 §,
sellaisena kuin niistä on 19 § laissa 640/2009, sekä
lisätään lakiin uusi 14 a § seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen työntekijän oikeudesta eläkkeeseen ja työntekijän edunsaajan oikeudesta perhe-eläkkeeseen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *työnantajalla* 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntaa, seurakuntayhtymää, tuomiokapitulia tai kirkkohallitusta sekä sellaisia mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuja

yhteisöjä, säätiöitä ja laitoksia, jotka ovat tehneet mainitussa momentissa tarkoitetun sopimuksen Kirkon keskusrahaston kanssa;

12) *EU:n sosiaaliturvan perusasetuksella* sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 883/2004 ja *EU:n sosiaaliturvan täytäntöönpanoasetuksella* sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 987/2009.

3 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan siihen, joka on

virka- tai työsuhteessa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntaan, seurakuntayhtymään, tuomiokapituliin ja kirkkohallitukseen.

Yhdistys, muu yhtymä, säätiö tai laitos voi Kirkon keskusrahaston kanssa sopia, että sen palveluksessa olevaan pappiin tai lehtoriin, jolle tuomiokapituli on antanut oikeuden toimia pappina tai lehtorina sen palveluksessa, tai diakonissaan, joka hoitaa opetustehtävää päätoimenaan diakonissalaitoksessa, sovelletaan tämän lain säännöksiä. Samoin Kirkon keskusrahaston kanssa voidaan sopia, jollei EU:n sosiaaliturvan perusasetuksesta tai Suomea sitovista kansainvälisistä sosiaaliturvasopimuksista muuta johdu, millä ehdoilla tätä lakia sovelletaan siihen, joka on kirkkojenvälisen tai vastaavan järjestön palveluksessa tai työssä ulkosuomalaisten keskuudessa muun evankelis-luterilaisen kirkon tai sen seurakunnan palveluksessa taikka toimii tai on vähintään kahdeksan vuotta toiminut lähetystyössä ulkomailla.

4 §

Soveltamisalan rajoitukset

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, sovelletaanko työntekijään tätä lakia, asian ratkaisee työnantajan tai työntekijän hakemuksesta kunnallinen eläkelaitos.

5 §

Hallinto

Kirkon keskusrahasto huolehtii sille 5 luvussa säädetyistä eläketurvan rahoitukseen liittyvistä tehtävistä, eläkemaksujen perimisestä sekä muista sille tämän lain nojalla säädetyistä tehtävistä.

Kunnallinen eläkelaitos huolehtii tämän lain mukaisesta eläketurvan toimeenpanosta, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Eläkkeiden maksamiseen tarvittavien varojen siirtämisestä kunnalliselle eläkelaitokselle säädetään kunnallisen eläkelain (549/2003) 137 b §:ssä.

8 §

Kunnallisen eläkelaitoksen takautuva oikeus korvaukseen vakuutuslaitokselta

Jos työntekijällä on oikeus saada tapaturmavakuutuslakiin (608/1948) perustuvaa päivärahaa tai tapaturmaeläkettä, sotilasvammalakiin (404/1948) perustuvaa elinkorkoa tai liikennevakuutuslain (279/1959) nojalla omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta taikka tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991) tai liikennevakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (626/1991) nojalla ansionmenetykskorvausta, tämän lain mukainen eläke voidaan suorittaa täysimääräisenä, kunnes päivärahan, tapaturmaeläkkeen, elinkoron, korvauksen tai ansionmenetykskorvauksen määrä on lopullisesti ratkaistu. Työntekijän oikeus mainittuihin etuuksiin siirtyy kunnalliselle eläkelaitokselle siltä osin kuin kunnallinen eläkelaitos on maksanut samalta ajalta eläkettä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti työntekijän kuoltua hänen edunsaajilleen maksettavaan tapaturmavakuutuslain mukaiseen perhe-eläkkeeseen tai sotilasvammalain mukaiseen huoltoeläkkeeseen tai liikennevakuutuslain nojalla maksettavaan jatkuvaan korvaukseen, jos kunnallinen eläkelaitos on maksanut myöntämänsä perhe-eläkkeen täysimääräisenä.

9 §

Eläkkeenhakijan ja edunsaajan ilmoitusvelvollisuus

Eläkkeenhakijan ja edunsaajan on annettava kunnalliselle eläkelaitokselle eläkeasian käsittelemistä ja ratkaisemista varten tarvittavat tiedot.

Työkyvyttömyyseläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle työkykynsä palautumisesta, ryhtymisestä ansiotyöhön ja kuntoutuksen keskeyttämisestä.

Työttömyyseläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle:

Osa-aikaeläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle:

Leskeneläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle solmimastaan avioliitosta. Jos lapseneläkettä saava lapsi annetaan ottolapseksi muulle kuin edunjättäjän leskelle tai tämän puolisolle, lapsen ottovanhemmat ovat velvolliset ilmoittamaan ottolapseksi ottamisesta kunnalliselle eläkelaitokselle.

10 §

Selvitys eläkkeensaajalta eläkkeen määrään ja eläkeoikeuteen liittyvistä seikoista

Kunnallinen eläkelaitos voi sen lisäksi, mitä eläkkeensaajan ilmoitusvelvollisuudesta edellä säädetään, vaatia eläkkeensaajalta selvityksen eläkkeen määrään ja eläkeoikeuteen vaikuttavista seikoista, jos on aihetta epäillä, että näissä seikoissa on tapahtunut muutoksia.

11 §

Eläkkeen hakeminen

Eläkettä on haettava kunnalliselta eläkelaitokselta sitä varten vahvistetulla lomakkeella. Hakemukseen on liitettävä eläkeasian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

12 §

Työkyvyttömyyseläkkeen hakijan selvitys terveydentilastaan

Työkyvyttömyyseläkkeen hakijan on toimitettava kunnalliselle eläkelaitokselle terveydentilastaan lääkärinlausunto, joka sisältää hoito- tai kuntoutussuunnitelman. Kunnallinen eläkelaitos voi kuitenkin hyväksyä muunkinlaisen lääkärinlausunnon tai sitä vastaavan selvityksen. Jos hakija on hoidettava sairaalassa tai jos siihen on muu erityinen syy, kunnallinen eläkelaitos voi myös omalla kustannuksellaan hankkia lääkärinlausunnon.

Työkyvyttömyyseläkkeen hakija on velvollinen kunnallisen eläkelaitoksen osoituk-

sesta käymään työkyvyn heikentymisen selvittämistä varten tutkittavana kunnallisen eläkelaitoksen nimeämän laillistetun lääkärin luona tai kunnallisen eläkelaitoksen osoittamassa kuntoutus- tai tutkimuslaitoksessa. Jos hakija ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy tutkimuksesta, eläkehakemus voidaan ratkaista kunnallisen eläkelaitoksen käytävissä olevan selvityksen nojalla.

Kunnallisen eläkelaitoksen on korvattava 2 momentissa tarkoitettua tutkimuksesta aiheutuvat kustannukset, joihin luetaan myös määräyksen mukaan tehdystä matkasta aiheutuvat kohtuulliset matkakustannukset ja kohtuullinen matkapäiväraha matkustettaessa toiselle paikkakunnalle.

13 §

Eläkkeen hakeminen työntekijän puolesta

Jos työntekijä ei itse pysty hakemaan eläkettä tai muuten hoitamaan eläkettään koskevia asioitaan iän, vamman, sairauden tai muun syyn takia eikä hänellä ole edunvalvojaa, kunnallisen eläkelaitoksen hyväksymä työntekijän lähiomainen tai se, joka on pääasiallisesti huolehtinut työntekijästä, voi hakea työntekijän puolesta eläkettä ja muutoinkin käyttää puhevaltaa hänen puolestaan eläkettä koskevassa asiassa.

14 §

Eläkehakemuksen vireilletulo

Eläkehakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jona se on saapunut kunnalliselle eläkelaitokselle, Kirkon keskusrahastolle, jollekin työeläkelaiissa tarkoitetulle eläkelaitokselle, Eläketurvakeskukselle taikka eläkelaitoksen tai Eläketurvakeskuksen sitä varten valtuuttamalle asiamiehelle.

14 a §

Päätöksen tiedoksianto

Kunnallisen eläkelaitoksen päätös annetaan tiedoksi lähettämällä se vastaanottajalle postitse taikka antamalla päätös tiedoksi sähköisesti siten kuin sähköisestä asioinnista vi-

ranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003) säädetään.

15 §

Lääkäriin osallistuminen päätöksentekoon kunnallisessa eläkelaitoksessa

Yhden tai useamman laillistetun lääkärin on osallistuttava työkyvyttömyys- ja kuntoutusasioiden sekä muiden lääketieteellisiä kysymyksiä sisältävien asioiden valmisteluun. Kunnallisen eläkelaitoksen lääkäri voi merkitä kannanottonsa asiakirjoihin noudattamatta terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994) 23 §:ssä säädettyjä lääkintölaillisia todistuksia ja lausuntoja koskevia muotovaatimuksia.

16 §

Ennakkopäätös eläkeoikeudesta

Kunnallinen eläkelaitos voi antaa ennakkopäätöksen siitä:

- 1) onko hakija tämän lain mukaisessa palveluksessa tai onko hän tietynä ajankohtana ollut sellaisessa palveluksessa;
- 2) mikä on työntekijän vanhuuseläkeikä;
- 3) onko työntekijälle maksettava palkka tai muu vastike eläkettä kartuttavaa työansiota;
- 4) muusta näihin verrattavasta hakijalle tärkeästä seikasta.

Ennakkopäätöstä on noudatettava annettaessa eläkepäätös henkilölle, jota ennakkopäätös koskee, edellyttäen, että eläke myönnetään niiden säännösten nojalla, joihin ennakkopäätös perustuu. Ennakkopäätöksestä saadaan kuitenkin poiketa eläkkeenhakijan eduksi.

Kunnallisen eläkelaitoksen päätökseen, jolla eläkelaitos on kieltäytynyt antamasta I momentissa tarkoitettua ennakkopäätöksen eläkeoikeudesta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

17 §

Ennakkopäätös oikeudesta osatyökyvyttömyyseläkkeeseen

Työntekijällä on oikeus saada ennakkopäätös siitä, täyttääkö hän osatyökyvyttömyys-

eläkkeen saamisen edellytykset. Ennakkopäätöksen antaa kunnallinen eläkelaitos, jos se olisi toimivaltainen ratkaisemaan eläkehakemuksen siinä tapauksessa, että työntekijä hakisi ennakkopäätöksen sijasta eläkettä.

Myönteinen ennakkopäätös on kunnallista eläkelaitosta sitova, jos siihen perustuva eläkehakemus tehdään yhdeksän kuukauden tai työntekijän ja hänen työnantajansa sopiman sitä pidemmän ajan kuluessa siitä, kun ennakkopäätös on tullut lainvoimaiseksi.

18 §

Ennakkopäätös oikeudesta työeläkekuntoutukseen

Työntekijällä on oikeus saada ennakkopäätös siitä, täyttääkö hän työeläkekuntoutuksen saamisen edellytykset. Myönteinen ennakkopäätös on kunnallista eläkelaitosta sitova, jos työntekijä toimittaa kunnalliselle eläkelaitokselle kuntoutussuunnitelman yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun ennakkopäätös on tullut lainvoimaiseksi.

19 §

Viimeinen eläkelaitos

Viimeisestä eläkelaitoksesta tämän lain mukaisessa eläkeasiassa säädetään kunnallisen eläkelain 7 luvussa.

23 §

Viimeisen eläkelaitoksen kustannukset

Jos kunnallinen eläkelaitos on tämän lain mukaiseen eläketurvaan perustuen viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan maksanut muiden työeläkelakien mukaista eläkettä tai jos yksityisten alojen eläkelaitos tai kunnallinen eläkelaitos muun julkisten alojen eläkelain mukaisena viimeisenä eläkelaitoksena toimiessaan on maksanut tämän lain mukaista eläkettä, Kirkon keskusrahasto perii muulta eläkelaitokselta, Valtiokonttorilta tai Kansaneläkelaitokselta tai hyvittää muulle eläkelaitokselle, Valtiokonttorille tai Kansaneläkelaitokselle nämä eläkekustannukset korkoineen viimeistään maksuvuotta seuraavan kalenterivuoden aikana. Tätä varten voidaan periä ja

suorittaa myös ennakkoa, jonka laskee ja suorittaa Kirkon keskusrahasto.

Hyvityksen ja maksun sekä ennakon määräytymisen perusteista säädetään työntekijän eläkelain 183 §:ssä.

25 §

Eläkerahasto

Eläkerahastoon siirretään vuosittain se osa työnantajilta ja työntekijöiltä perityistä eläkemaksuista ja muista tuotoista, joita ei käytetä eläkkeiden maksuun ja muihin eläketoiminnan kuluihin. Eläketoiminnan kuluihin kuuluviin luetaan myös Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) nojalla määrätty valvontamaksu, työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnasta annetun lain (677/2005) 16 §:n mukainen oikeushallintomaksu sekä Eläketurvakeskuksesta annetun lain (397/2006) 5 §:n mukainen kustannusosuus ja toimintokohtainen palvelumaksu.

Eläkerahaston varojen sijoitustoiminnasta vastaavat kirkkohallitus ja Kirkon keskusrahaston eläkerahaston johtokunta siten kuin siitä erikseen säädetään. Eläkerahaston sijoitustoimintaa valvoo Finanssivalvonta.

35 §

Työnantajan velvollisuus antaa tietoja

Työnantaja on velvollinen ilmoittamaan Kirkon keskusrahastolle palkka- ja palkkio-tiedot kalenterivuoden päättyessä jatkuvista palveluksista sekä muut työnantajan maksuvelvollisuuteen liittyvät tiedot. Jos työnantaja jättää ilmoittamatta Kirkon keskusrahastolle edellä tarkoitetut tiedot tai kunnallisen eläkelain 146 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot tai ilmoittaa ne myöhemmin kuin Kirkon keskusrahaston tämän pykälän 4 momentin perusteella tai kunnallisen eläkelain 146 §:n 6 momentin perusteella antamissa määräyksissä edellytetään, tämän lain 26 §:ssä tarkoitettu eläkemaksu voidaan määrätä suoritettavaksi kohtuullisesti korotettuna, kuitenkin enintään kaksinkertaisena.

Kirkon keskusrahasto pitää rekisteriä tä-

män pykälän ja 36 §:n perusteella saamistaan tiedoista. Kirkon keskusrahastolla on oikeus antaa työnantajille määräyksiä siitä, milloin ja missä muodossa tiedot ilmoitetaan Kirkon keskusrahastolle.

36 §

Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi

Kirkon keskusrahastolla on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada työnantajalta, lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalta vakuutus- ja eläkelaitokselta, viranomaiselta ja muulta taholta, johon viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia sovelletaan, tiedot, jotka ovat välttämättömiä tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten.

Kirkon keskusrahastolla on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada kunnalliselta eläkelaitokselta tämän lain piirissä olevien henkilöiden eläketurvaa ja sen määräytymistä koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä Kirkon keskusrahastolle tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten.

Kirkon keskusrahastolla on oikeus saada maksutta ne tiedot, jotka sillä on tämän lain mukaan oikeus saada. Jos tiedot tarvitaan tietyssä muodossa ja siitä aiheutuu tietojen luovuttajalle olennaisia lisäkustannuksia, kustannukset on kuitenkin korvattava.

37 §

Tietojen antaminen ja saaminen

Sen lisäksi, mitä 35 ja 36 §:ssä säädetään, oikeuteen antaa ja saada tämän lain mukaiseen eläketurvaan liittyviä tietoja sovelletaan, mitä kunnallisen eläkelain 11 luvussa säädetään.

43 §

Muutoksen hakeminen

Kunnallisen eläkelaitoksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta

valittamalla siten, kuin siitä kunnallisessa eläkelaisissa säädetään.

Asianosainen saa hakea valittamalla muutoista Kirkon keskusrahaston tämän lain nojalla antamaan päätökseen työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnalta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Kunnallisen eläkelaitoksen tämän lain nojalla antaman lainvoimaisen päätöksen poistamisesta säädetään kunnallisen eläkelain 162 §:ssä.

53 §

Perustevalitus maksuunpanosta

Asianosainen saa tehdä perustevalituksen, jos hän katsoo, että Kirkon keskusrahaston 30 §:n perusteella määräämä maksuunpano tai työnantajan 27 §:n perusteella tekemä työntekijän eläkemaksun pidätys on ollut lain tai sopimuksen vastainen. Perustevalitus on tehtävä kirjallisesti ja se on toimitettava työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnalle kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu. Muutoin noudatetaan, mitä kunnallisissa eläkelaisissa säädetään muutoksen hakemisesta ja lainvoimaisen päätöksen poistamisesta eläkettä koskevassa asiassa.

54 §

Aiheettomasti maksetun eläkkeen ja muun etuuden takaisinperintä

Jos eläkettä, kuntoutusetuutta tai ammatillisen kuntoutuksen kustannusten korvauksia on maksettu enemmän kuin mihin sen saajalla on oikeus, kunnallisen eläkelaitoksen on perittävä aiheettomasti maksettu eläke, kuntoutusetuus tai korvaus takaisin. Kunnallinen eläkelaitos voi luopua aiheettomasti maksetun eläkkeen tai muun etuuden takaisinperinnästä kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä eläkkeen tai muun etuuden maksaminen ole johtunut eläkkeensaajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä. Kunnallinen eläkelaitos voi luopua

takaisinperinnästä myös silloin, kun takaisin perittävä määrä on vähäinen.

Päätös aiheettomasti maksetun eläkkeen tai muun etuuden takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa eläkkeen tai muun etuuden maksupäivästä lukien. Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava vanhentuu viiden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei vanhentumista sitä ennen katkaista. Vanhentuminen katkeaa siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 10 ja 11 §:ssä säädetään. Vanhentumisaajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika. Viiden vuoden vanhentumisaika voi pidentyä siten kuin velan vanhentumisesta annetun lain 11 §:n 3 momentissa säädetään.

55 §

Aiheettomasti maksetun eläkkeen ja muun etuuden kuittaus

Kunnallinen eläkelaitos voi periä takaisin aiheettomasti maksamansa eläkkeen tai muun etuuden myös kuittaamalla sen vastaisuudessa maksettavista eläke-eristä. Ilman eläkkeensaajan suostumusta kulloinkin maksettavasta eläke-erästä saa vähentää enintään kuudesosan siitä eläke-erän osasta, joka jää jäljelle, kun eläke-erästä on ennakoperintälain (1118/1996) nojalla pidätetty veron ennakko.

Jos kunnallinen eläkelaitos viimeisenä eläkelaitoksena perii takaisinperittävän määrän kuittaamalla, 1 momentissa tarkoitettuna eläke-eränä pidetään kunnallisen eläkelaitoksen viimeisenä eläkelaitoksena maksettavana olevien eläke-erien yhteismäärää.

59 §

Muu kuin tässä laissa tarkoitettu palvelus

Kunnallinen eläkelaitos saa Kirkon keskusrahastoa kuultuaan erityisistä syistä määrätä, että eläkeajaksi luetaan kokonaan tai osaksi aika 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen muussakin kuin 3 §:ssä tarkoitettussa palveluksessa. Tämä ei kuitenkaan koske palvelusta 31 päivän joulukuuta 2004 jälkeiseltä ajalta.

60 §

Vanhentumisaikojen siirtymäsäännökset

Edellä 29 §:n 2 momentissa, 30 §:n 1 momentissa ja 54 §:n 2 momentissa säädettyä viiden vuoden vanhentumisaikaa sovelletaan vuoden 2013 alusta lukien. Vuosina 2007 ja 2008 mainittu vanhentumisaika on kymmenen vuotta, vuonna 2009 yhdeksän, vuonna 2010 kahdeksan, vuonna 2011 seitsemän ja

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2011

vuonna 2012 kuusi vuotta. Vanhentumisaikojen laskettaessa otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa kulunut aika.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2012.

Tätä lakia sovelletaan myös lain voimaan tullessa Kirkon keskusrahastossa vireillä oleviin eläkeasioihin.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*